

เจี๊ยะบเจี๊ยะบมาเล่นสนุก กับเจ้าขนปุยจอมเกเร

เรื่อง : กานเวย / ภาพ : หลี่วี่ หย่งเจี้ยน / แปล : อนุรักษ์ กิจไพบลหวิ / เรียบเรียง : นฤเบศ สมฤทธิ์

บรรณาธิการ : รพินทร์ ณ ถलग

www.satapornbooks.com

วันหนึ่ง เจี๋ยบเจี๋ยบเจอเจ้าวีเชิล*

“แม่เคยบอกว่าถ้าจับไ้ได้หนึ่งตัว
แสดงว่าเราโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว”

*วีเชิล (weasel) สัตว์กินเนื้อขนาดเล็กหน้าตาคล้ายแมว
มีรูปร่างปราดเปรียว ขนสีน้ำตาล

“โอ้โฮ! ตัวเขานุ่มนึ่ง
อย่างกับลูกบอลขนปุยเลย
น่ารักจัง”

มาเล่นกันนะ!

Let's play!

มาเล่นกันนะ!

“นี่ๆ ขนปุย จั๊นยกตัวหนอนแสนอร่อย
ที่แม่เตรียมไว้ให้เธอนะ”

แต่วีเซลแกเพิ่งตอบว่า
“ฉันยังไม่หิวเลย แล้วฉันก็ไม่กินตัวหนอนหรอก
...น่าขยะแขยงออก”

“เราไปเล่นนอกบ้านกันดีกว่านะ
เจี๊ยะเจี๊ยะ มีป่าแสนสวย มีลำธาร...
น่าสนุกออก”

“เฮาสี! เฮาสี!”

“ฮิฮิ เต๋ียวออกจากบ้านแล้ว
ฉันก็จะจับตัวเธอ!”

I'm here!
= อยู่ที่นี่จ๊ะ!

วีเชิลพาเจี๊ยะบเจี๊ยะบออกไปไกลจากบ้าน

“สนุกจังเลย!”

เจี๊ยะบเจี๊ยะบแอบเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในพุ่มไม้

แล้วก็กระโดดออกมาจ๊ะเอ๋! เจ้าวีเชิล

ครูหนึ่ง
เจียบเจียบก็เด็ดดอกไม้ป่า
มาให้เจ้าวีเชิด

For you!
= สำหรับเธอ

Oh! Oh! Oh!

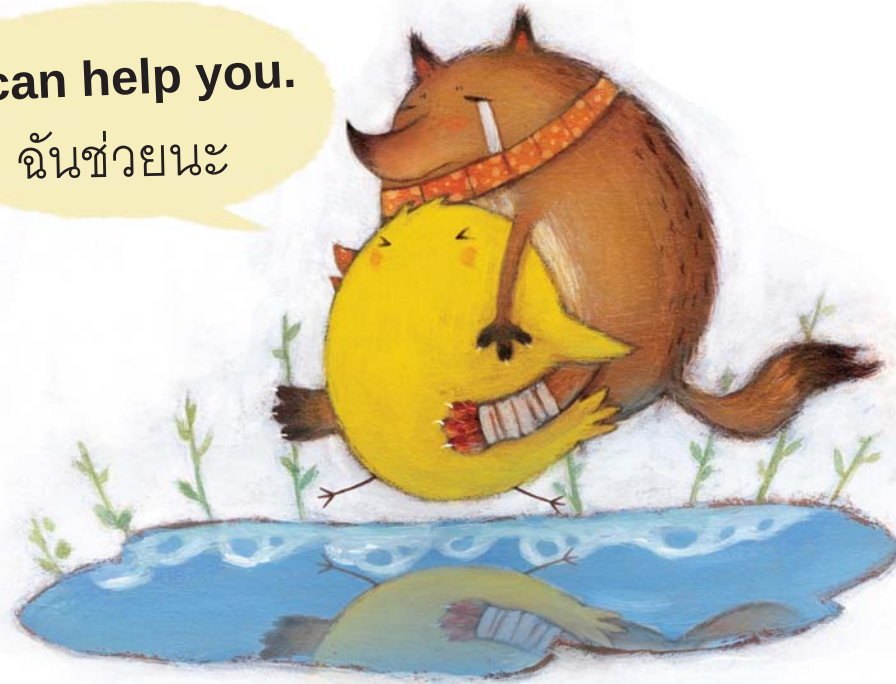

โ๊ย!โ๊ย!โ๊ย!

พอได้จังหวะเหมาะวีเซลก็ยกหินก้อนใหญ่ขึ้นมา
เตรียมทุบใส่เจี๊ยะเจี๊ยะ แต่ว่า...ก้อนหินหนักเกินไป
จึงหล่นใส่เท้าตัวเอง

I can help you.

= ฉันช่วยนะ

“ไม่เป็นไร ฉันแข็งแรงอะ

ฉันจะช่วยแบกเธอไปเล่นกันที่ริมลำธารเอง”

และแล้ว เจี๊ยบเจี๊ยบก็ช่วยแบกเจ้าวีเชิลมาที่ริมลำธาร

“ฉันต้องหาทางทำให้เจี๊ยบเจี๊ยบตกน้ำ
ให้ได้ รอให้ตะเกียกตะกายจนหมดแรง
แล้วค่อยจับตัวกลับบ้าน”

“เจ๊ียบเจ๊ียบ จันหิวน้ำ”
“จันจันตักน้ำ
ให้ณะ”

“ช่วยด้วย! ช่วยด้วย! จันทว่ายนน้ำไม่เป็น ”

ตูม!

Help! Help!
= ช่วยด้วย

เจ้าวีเชิลตามมาติดๆ ตั้งใจจะฉลากเจี๊ยะบเจี๊ยะบให้ตกน้ำ
แต่ปรากฏว่ากลับสะดุดตอไม้ข้างๆ แล้วพลัดตกน้ำเสียเอง

Catch it!
= จับไ้วันะ

เจี๊ยะบเจี๊ยะบผู้แสนฉลาดหากิ่งไม้ยาว ๆ มาช่วยตั้งตัวเจ้าวีเชิด
กลับขึ้นฝั่ง แล้วยังช่วยก่อกองไฟให้อีกด้วย

“ถ้าฉันผลักเจี๊ยะบเจี๊ยะบลงไปในกองไฟ
ก็จะได้อินไก่ย่างหอมๆจนอ้มแปล้เลยนะ”

